

ПАСЛАННЕ КАНСТЫТУЦЫЙНАГА СУДА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ

АБ СТАНЕ КАНСТЫТУЦЫЙНАЙ ЗАКОННАСЦІ
Ў РЭСПУБЛІЦЫ БЕЛАРУСЬ У 2017 ГОДЗЕ

Канстытуцыйны Суд Рэспублікі Беларусь у складзе старшынствуючага — Старшыні Канстытуцыйнага Суда Міклашэвіча П.П., намесніка Старшыні Карповіч Н.А., суддзяў Бойка Т.С., Варановіча Т.В., Данілюка С.Я., Козыравай Л.Р., Падгрушы В.В., Рабцава В.М., Рабцава Л.М., Сяргеевай В.Г., Цікавенкі А.Г., Чыгрынава С.П., разгледзеўшы ў судовым пасяджэнні пытанне аб стане канстытуцыйнай законнасці ў Рэспубліцы Беларусь у 2017 годзе, кіруючыся артыкуламі 22 і 24 Кодэкса Рэспублікі Беларусь аб судадэкладаванні і статусе суддзяў, артыкуламі 74, 79, 84, 161—163 Закона Рэспублікі Беларусь «О конституционном судопроизводстве».

ВЫРАШЫЎ:

1. Прыняць Пасланне Канстытуцыйнага Суда Рэспублікі Беларусь Прэзідэнту Рэспублікі Беларусь і палатам Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь «Аб стане канстытуцыйнай законнасці ў Рэспубліцы Беларусь у 2017 годзе» (дадаецца).

2. Апублікаваць Пасланне Канстытуцыйнага Суда Рэспублікі Беларусь Прэзідэнту Рэспублікі Беларусь і палатам Нацыянальнага сходу Рэспублікі Беларусь «Аб стане канстытуцыйнай законнасці ў Рэспубліцы Беларусь у 2017 годзе» ў адпаведнасці з заканадаўчымі актамі.

Старшынствуючы —

Старшыня Канстытуцыйнага Суда Рэспублікі Беларусь П. П. МІКЛАШЭВІЧ.

№ Р-1120/2018

**Прэзідэнту
Рэспублікі Беларусь****Палаце прадстаўнікоў
Нацыянальнага сходу
Рэспублікі Беларусь****Савету Рэспублікі
Нацыянальнага сходу
Рэспублікі Беларусь**

Увасабленне ў жыццё вяршэнства і прамога дзеяння Канстытуцыі Рэспублікі Беларусь, зацвярджэнне канстытуцыйнай законнасці абумоўліваюць становішчы Рэспубліцы Беларусь канстытуцыйналізму як асабага стану грамадства і дзяржавы, усёй супупнасці грамадскіх адносін, якія развіваюцца канстытуцыйным шляхам.

Канстытуцыйналізацыя грамадскіх адносін ажыццяўляецца праз зацвярджэнне вяршэнства права і развіццё канстытуцыйных каштоўнасцей у нарматворчасці і правапрымяненні, устанавленне канстытуцыйнага парадку, пры якім дзяржава, усе яе органы і службовыя асобы, а таксама грамадзяне дзейнічаюць на аснове і ў адпаведнасці з Канстытуцыяй.

Пры гэтым развіццё грамадства і дзяржавы накіравана не проста на дасягненне абстрактных канстытуцыйных мэт, а на забеспячэнне матэрыяльных і духоўных патрэбнасцей чалавека, фарміраванне асобы грамадзяніна на як галоўнага суб'екта канстытуцыйных правоў і абавязкаў.

Развіццё дэмакратычнай прававой дзяржавы і сацыяльна папулярнага грамадства на прынцыпах роўнасці і справядлівасці, рэальнае гарантванне правоў і свабод чалавека, гарманічнае развіццё асобы выступаюць у якасці асноўных мэт канстытуцыйналізацыі грамадскіх адносін і па сутнасці вызначаюць напямкі развіцця сучаснага канстытуцыйналізму ў Рэспубліцы Беларусь.

Канстытуцыйны Суд пры разглядзе спраў і матэрыялаў, фармулюючы правыя пазіцыі нацэлявае нарматворчыя і правапрымяняльныя органы на практычную рэалізацыю і абарону гарантваных Канстытуцыяй правоў і свабод чалавека і грамадзяніна і іншых канстытуцыйных каштоўнасцей, забеспячэнне вяршэнства Канстытуцыі і яе пасярэдняга дзеяння.

Важнейшым фактарам, які вызначае становішчы ў Беларусі сучаснага канстытуцыйналізму, з'яўляецца стабілізуючая і кансалідуемая роля Канстытуцыі ў развіцці грамадства і дзяржавы.

Канстытуцыйнае правасуддзе, будучы адным з ключавых інстытутаў гарантвання, абароны і развіцця прынцыпаў канстытуцыйналізму, забяспечвае прававую аснову Канстытуцыі, абараняе канстытуцыйныя правы і свабоды чалавека і грамадзяні-

на, сцвярджае канстытуцыйную законнасць у нарматворчасці і правапрымяненні.

Рэалізуючы на падставе норм Канстытуцыі, Кодэкса Рэспублікі Беларусь аб судадэкладаванні і статусе суддзяў і Закона Рэспублікі Беларусь «О конституционном судопроизводстве» паўнамоцтвы па ажыццяўленні абавязковага папярэдняга кантролю канстытуцыйнасці законаў, прынятых Нацыянальным сходам Рэспублікі Беларусь, Канстытуцыйны Суд правярае адпаведнасць заканадаўчых норм палажэнняў Канстытуцыі, выяўляе канстытуцыйна-прававыя з'яўляючыся прававыя нормы, раскрывае змест канстытуцыйных прынцыпаў, фармулюе правыя пазіцыі, накіраваныя на ўстанавленне канстытуцыйна-прававога рэжыму заканадаўчасці і правапрымянення.

У 2017 годзе Канстытуцыйны Суд у парадку абавязковага папярэдняга кантролю правярыў канстытуцыйнасць 31 закона, зыходзячы пры гэтым з неабходнасці забеспячэння вяршэнства Канстытуцыі, рэалізацыі ў заканадаўчай дзейнасці канстытуцыйных прынцыпаў і норм, развіцця ў законах канстытуцыйных каштоўнасцей, гарантвання і абароны правоў і свабод чалавека.

1. Зыходзячы з канстытуцыйных палажэнняў аб чалавеку, яго правах, свабодзе і гарантыях іх рэалізацыі як найвышэйшай каштоўнасці і мэты грамадства і дзяржавы, крытэрыем ацэнкі канстытуцыйнасці законаў з'яўляецца забеспячэнне прававога рэгулявання, неабходнага для ажыццяўлення канстытуцыйных правоў і свабод.

У прынятых рашэннях Канстытуцыйны Суд фармулюваў правыя пазіцыі, у якіх раскрываў канстытуцыйна-прававы змест прававых норм, ацэньваў дастатковасць прававых механізмаў для рэалізацыі канстытуцыйных правоў і свабод грамадзян, развіццё ў законах канстытуцыйных прынцыпаў і норм.

1.1. Пры правяры канстытуцыйнасці Закона Рэспублікі Беларусь «О внесении изменений и дополнений в некоторые законы Республики Беларусь по вопросам государственного пособия семьям, воспитывающим детей» Канстытуцыйным Судом адзначана, што замацаваныя ў Канстытуцыі палажэнні аб чалавеку як найвышэйшай каштоўнасці, праве кожнага на годны ўзровень жыцця, асаблівай абароне сям'і, мацярынства, бацькоўства і дзяцінства, абавязку дзяржавы прымаць усе даступныя ёй меры дзеля поўнага ажыццяўлення правоў грамадзян (артыкулы 2, 21, 32 і 59) прадугледжваюць у тым ліку абавязак дзяржавы па падтрымцы сямей, якія выхоўваюць дзяцей, у прыватнасці шляхам замацавання абгрунтаванага пераліку атрымальнікаў дзяржаўных дапамог, парадку і ўмоў іх на-

значэння і выплаты, павышэння памеру гэтых дапамог.

Разам з тым з прыведзеных і іншых норм Канстытуцыі не вынікае, што матэрыяльны дабрабыт кожнай сям'і ў цэлым і кожнага дзіцяці ў асобнасці павінен забяспечвацца толькі і адзіна з дапамогай мер сацыяльнай падтрымкі і абароны дзяржавы. Такое разуменне ролі дзяржавы не адпавядала б патрабаванню часткі трэцяй артыкула 32 Канстытуцыі, што абавязвае бацькоў або асоб, якія іх замяняюць, выхоўваць дзяцей, клапаціцца аб іх здароўі, развіцці і навучанні. У той жа час дзяржава, будучы сацыяльна арыентаванай, павінна аказваць падтрымку сям'ям, якія выхоўваюць дзяцей, асабліва ў выпадках, калі ў сілу аб'ектыўных абставін дзіця не можа быць забеспячана неабходнымі сродкамі.

З улікам выкладзенага Канстытуцыйны Суд прышоў да вываду, што ўстанавліваемае правяраемым Законам заканадаўчае рэгуляванне накіравана на належную дзяржаўную падтрымку сям'і, мацярынства, бацькоўства і дзяцінства, устанавленне прававых механізмаў, якія забяспечваюць названым інстытутам абарону, адэкватную мэтам сацыяльнай дзяржавы на сучасным этапе з улікам узроўню яе развіцця і фінансавых магчымасцей (рашэнне ад 29 чэрвеня 2017 г.).

1.2. У рашэнні Канстытуцыйнага Суда ад 8 чэрвеня 2017 г. «О соответствии Конституции Республики Беларусь Закона Республики Беларусь «О внесении изменений и дополнений в Закон Республики Беларусь «О социальном обслуживании» указана, што вызначэнне правяраемым Законам катэгорыі грамадзян, у адносінах да якіх ажыццяўляецца сацыяльнае абслугоўванне, і ўдакладненне пераліку абставін, па якіх грамадзянін можа быць прызнаны маючым патрэбу ў сацыяльным абслугоўванні, адпавядаюць канстытуцыйным палажэнням аб праве кожнага на годны ўзровень жыцця і пастаяннае паліпшэнне неабходных для гэтага ўмоў (частка другая артыкула 21 Канстытуцыі), а таксама канстытуцыйным прынцыпам роўнасці і справядлівасці, з якіх вынікае неабходнасць роўнага абыходжання з асобамі, якія знаходзяцца ў роўных умовах, і прытрымліванне якіх азначае таксама забарону ўводзіць не маючыя аб'ектыўнага і разумнага апраўдання перавагі і іншыя адрозненні ў правах асоб, якія знаходзяцца ў аднолькавых або сродных абставінах.

У сілу прыведзеных палажэнняў Канстытуцыі пры ажыццяўленні прававога рэгулявання заканадаўцу неабходна ўлічваць патрэбнасці інвалідаў як асоб, якія адчуваюць патрэбу ў павышанай сацыяльнай дапамозе і абароне, а таксама інтарэсы іх сям'яў, што могуць зведваць значныя псіхалагічныя і матэрыяльныя цяжкасці ў сувязі з інваліднасцю члена сям'і. Стварэнне спецыяльных прававых механізмаў, што маюць на мэце як наданне інвалідам дадатковых пераваг у параўнанні з асобамі, якія захавалі здароўе, так і аказанне дапамогі сям'ям інвалідаў, адпавядае канстытуцыйнаму палажэнню аб гарантванні ім роўных з іншымі грамадзянамі і сям'ямі магчымасцей пры рэалізацыі канстытуцыйных правоў.

1.3. Па выніках правяры канстытуцыйнасці Закона Рэспублікі Беларусь «О внесении изменений и дополнений в некоторые законы Республики Беларусь» Канстытуцыйны Суд у рашэнні ад 28 снежня 2017 г. указаў, што правяраемым Законам артыкул 41 Закона Рэспублікі Беларусь «О местном управлении и самоуправлении в Республике Беларусь» дапаўняецца палажэннем аб тым, што абласны, гарадскія, раённыя, пасялковыя і сельскія выканаўчыя камітэты ў межах сваёй кампетэнцыі аказваюць у рамках дзяржаўных

праграм падтрымку юрыдычным асобам і індывідуальным прадпрымальнікам, якія аказваюць бытавыя паслугі насельніцтву ў аб'ектах бытавога абслугоўвання, размешчаных у сельскай мясцовасці, а таксама ў населеных пунктах, што не маюць аб'ектаў бытавога абслугоўвання, у форме расходаў на павелічэнне кошту асноўных сродкаў і (або) субсідый для набыцця неабходных для аказання бытавых паслуг насельніцтву сыравіны, матэрыялаў, камплектуючых, транспартных сродкаў, абсталявання, запчастак частак да іх і іх рамонт, а таксама для будаўніцтва аб'ектаў бытавога абслугоўвання, размешчаных у сельскай мясцовасці, у тым ліку іх бягучага і капітальнага рамонт, рэканструкцыі.

Канстытуцыйны Суд адзначыў, што дадзеная норма Закона грунтуецца на канстытуцыйных палажэннях аб ажыццяўленні дзяржавай рэгулявання эканамічнай дзейнасці ў інтарэсах чалавека і грамадства (частка пятая артыкула 13), аб абавязку дзяржавы прымаць усе даступныя ёй меры дзеля стварэння ўнутранага і міжнароднага парадку, неабходнага для поўнага ажыццяўлення правоў і свабод грамадзян Рэспублікі Беларусь, прадугледжаных Канстытуцыяй (частка першая артыкула 59), і накіравана на забеспячэнне механізма рэалізацыі замацаваных артыкулам 120 Канстытуцыі палажэнняў аб тым, што мясцовыя Саветы дэпутатаў, выканаўчыя і распарадчыя органы ў межах кампетэнцыі вырашаюць пытанні мясцовага значэння зыходзячы з агульнадзяржаўных інтарэсаў і інтарэсаў насельніцтва, якое пражывае на адпаведнай тэрыторыі, выконваюць рашэнні вышэйстаячых дзяржаўных органаў.

1.4. У рашэнні Канстытуцыйнага Суда ад 29 чэрвеня 2017 г. звернута ўвага на тое, што пры падрыхтоўцы і прыняцці Закона Рэспублікі Беларусь «О внесении изменений и дополнений в Закон Республики Беларусь «Об адвокатуре и адвокатской деятельности в Республике Беларусь» у мэтах забеспячэння ў нарматворчай дзейнасці прынцыпу комплекснасці прававога рэгулявання заканадавец зыходзіў з узаемазвязаных палажэнняў Канстытуцыі і іншых заканадаўчых актаў.

З улікам палажэнняў частак першай і трэцяй артыкула 32, артыкула 57 Канстытуцыі і артыкула 1 Закона Рэспублікі Беларусь «Об альтернативной службе» правяраемым Законам у ліку падстаў прыпынення адвакацкай дзейнасці ўстанавліваюцца ажыццяўленне адвакатам догляду за дзіцем ва ўзросце да трох гадоў і накіраванне адваката на альтэрнатыўную службу (пункт 1 артыкула 12 Закона «Об адвокатуре и адвокатской деятельности в Республике Беларусь»).

Канстытуцыйны Суд указаў, што такое заканадаўчае рэгуляванне накіравана, з аднаго боку, на забеспячэнне выканання асобамі, якія з'яўляюцца адвакатамі, важнейшай сацыяльнай функцыі бацькоў у адносінах да сваіх дзяцей, а таксама на стварэнне ўмоў для рэалізацыі імі канстытуцыйнага права на праходжанне альтэрнатыўнай службы, а з другога — на аптымізацыю парадку ажыццяўлення адвакацкай дзейнасці, пры якім захоўваецца статус адваката, гарантуецца аднаўленне адвакатам яго дзейнасці пасля спынення акалічнасцей, якія сталі падставамі яе прыпынення, зыходзячы з прыярытэту правоў і свабод чалавека і гарантыі іх рэалізацыі.

1.5. Правяраючы канстытуцыйнасць Закона Рэспублікі Беларусь «Об инвестиционных фондах», Канстытуцыйны Суд адзначыў, што ўстанавліваемае гэтым Законам прававое рэгуляванне адносінаў у сферы ажыццяўлення інвестыцыйнай дзейнасці ў Рэспубліцы Беларусь адпавя-

дае канстытуцыйным палажэнням аб гарантванні ўсім роўных магчымасцей свабоднага выкарыстання здольнасцей і маёмасці для прадпрымальніцкай і іншай не забароненай законам эканамічнай дзейнасці і аб ажыццяўленні рэгулявання эканамічнай дзейнасці ў інтарэсах чалавека і грамадства.

Пры рэалізацыі правоў, замацаваных у артыкулах 13 і 44 Канстытуцыі, грамадзяне маюць права самастойна выбіраць сферу прадпрымальніцкай і іншай не забароненай законам эканамічнай дзейнасці і ажыццяўляць яе індывідуальна ці шляхам удзелу ў гаспадарчых таварыствах, фондах або ў іншых арганізацыйна-прававых формах, вызначаюць эканамічную стратэгію развіцця свайго бізнесу, выкарыстоўваюць сваю маёмасць з улікам устаноўленых Канстытуцыяй гарантыі права ўласнасці, роўных магчымасцей свабоднага выкарыстання здольнасцей і маёмасці для ажыццяўлення прадпрымальніцкай і іншай не забароненай законам эканамічнай дзейнасці.

Па меркаванні Канстытуцыйнага Суда, заканадаўчае рэгуляванне адносінаў па фарміраванні і функцыянаванні інвестыцыйных фондаў накіравана на стварэнне больш спрыяльных умоў для ажыццяўлення прадпрымальніцкай дзейнасці, дасягненне мэт інвестыцыйнай эканамічнай палітыкі краіны, забеспячэнне балансу паміж інтарэсамі як удзельніцкай інвестыцыйных фондаў (акцыянераў, уладальнікаў інвестыцыйных паёў, арганізацый, якія забяспечваюць належнае функцыянаванне інвестыцыйных фондаў), так і дзяржавы, і адпавядае нормам артыкулаў 13 і 44 Канстытуцыі. Акрамя таго, прававое рэгуляванне ў названай сферы накіравана на выкананне Рэспублікай Беларусь дамоўленасцей аб фарміраванні Еўразійскага эканамічнага саюза, у тым ліку ў частцы гарманізацыі заканадаўства ў сферы калектыўных інвестыцый (рашэнне ад 6 ліпеня 2017 г.).

1.6. У рашэнні Канстытуцыйнага Суда ад 7 ліпеня 2017 г. «О соответствии Конституции Республики Беларусь Закона Республики Беларусь «О внесении изменений и дополнений в Уголовный и Уголовно-процессуальный кодексы Республики Беларусь» указана, што замацаваныя правяраемым Законам магчымасць рэабілітацыі памерла асобы, якая падлягала прыцягненню ў якасці падазронага, абвінавачванага, з прычыны ўстанавлення яе невінаватасці ва ўчыненні дзеяння, прадугледжанага крмінальным законам, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць аб рэалізацыі ў крмінальным працэсе канстытуцыйных прынцыпаў і норм, якія гарантуюць годнасць асобы, права кожнага на абарону ад замаху на яго гонар і годнасць, прэзумцыю невінаватасці, роўнасць усіх перад законам, права кожнага на судовую абарону (артыкул 22, частка першая артыкула 25, артыкулы 26 і 28, частка першая артыкула 60 Канстытуцыі), у адносінах да асобы памерлага падазронага, абвінавачванага, сведчыць